

متن پرسش

بسمه تعالی؛ الحمدلله حساسیت های دورنی آشکار گشته و متوجه این شده ام که نسبت به فقر، به تاریکی ترس دارم. وقت سحر ترس دارم از در و دیوار. وقت رانندگی ترس دارم از ایجاد خسارت و عدم توانایی پرداخت. وقت جدایی از دوستان ترس دارم از ایجاد مشکل و عجز خودم در رفع آن. گویی بیشتر برای دوری از ترس جانی و مالی کسانی را دوست خود اتخاذ می‌خوهم بکنم. خلاصه این ترس در خطورات ذهنی ام وسوسه می‌شود، و حال بیش از آنکه ترس مرا بیازارد، تنفر از این ترسیدن ها مرا میازارد. طلب از چه داشته باشم تا که رسته شوم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به سخن مولایمان فکر کنیم که در توصیه به فرزندشان می‌فرمایند: «خذ الغمرات للحق حیث کان» در مواجهه با مشکلات از گرداب‌های پیش‌آمده دوری مکن و خود را در دل آن مشکلات بینداز. بنابراین در دل همین ترس‌ها باید خود را بیابیم تا معلوم شود بزرگ‌تر از آن هستیم که بخواهیم از این موارد بترسیم. موفق باشید